

IAN CURTIS (JOY DIVISION)

Önmagán kívül
(She's Lost Control)

A lány szemében árulkodó zavar.
Önmagán kívül van.
Egy elhaladó járókelő karjaiba omlik,
Önmagán kívül van.
Múltjának titkai kerültek sorra,
És a vallomás, magamon kívül vagyok,
A tett idejét és helyét parancsoló hang,
És a vallomás, valaki magamból elszólított.

Hogy kimondja, kezemet fogva fordult felém,
Magamon kívül vagyok.
És a miérteket sosem fogom megtudni, megérteni,
Ahogy rátört a révülés.
Üvöltve rúgott oldalra, hogy kimondhassa,
Rámtört a révülés.
A földön fetrengett, a halálra gondoltam,
Amikor kinyögte, most jön a roham.
Ismét önmagán kívül van.
Rátört a roham.

Fölhívtam a barátját a magam védelmében,
Hogy elmondjam, rátört a roham.
Ahogy leleplezett minden tévedést és hibát
A kimondással, rámtört a roham.
De a legkülönfélébb módokon fejezte ki magát,
Míg újra el nem veszítette az öntudat fonalát.
Majd eljutott arra a bizonyos pontra,
Nevetve mondta, most jön a roham.
Ismét önmagán kívül van.
Rátört a roham.

Talán jobb lenne hazugságok, mesék között élni.
Leszállt az éj, és nem tudtam nem összetörni.
Talán élhetnék egy kicsit tágabb keretek között,
Az egyhangúságot, a vágytalanságot megtörve
Önmagamon kívülre jutni.

Holt lelkek
(Dead Souls)

Valaki elragadja az álmokat
Mik átlendítenek egy másik napba
Személyiségek párharca
Miben a valóság igaz volta a tét

Nem hagynak nyugtot
Egyre csak hívogatnak
Nyugtot nem hagynak
Egyre csak szólongatnak

Ahol a múlt árnyai fölénk nyújtóznak
És gúnyos hangoktól konganak a termek
Az impérium imaházában
A koncon osztozó konkvisztádor-lelkek

Nem hagynak nyugtot
Egyre csak hívogatnak
Nyugtot nem hagynak
Egyre csak szólongatnak

A zene hangja
(The Sound of Music)

Nézd ez lennék én igazából
Viszonyaim megcsonkolója
Az élet egyre érdekesebb
Kétségbeejtő érzet
És ha a tetejére állítom
Sem látom a fényt

Átlavírozni az érzelmi csapdahelyzetet
Megmutatni a téves pillanatokot
Nem érzem hogy megemelve
Ez a módszeres leépülés
Érzelmek bűnbakjaként
Nem látom a kiutat

Kicsavarodott bábok játéka
Próbálom nem elviselni
Nem érzem hogy megemelve
A semmi szélén kiégetten
Ki kell törnöm innen
Az élet nem emelkedik el
A szeretet az élet ez ami felemel
Az élet szeretete szétárad benned megemel
Megemel megemel megemel megemel
Megemel megemel megemel megemel
Az élet szeretete szétárad benned megemel.

Magány
(Isolation)

Nappal és éjjel félelemtől remeg
A másikat hívogató hang.
Óvatos kaparászás egy okért,
Odaadó rajongás a másikért.
Feloldódni az önfenntartásban,
Másokat látni élni ugyanezért.
A tökéletesség határát súroló vakság
Is úgy sajog, mint bármi más

Az elszigeteltségben.

Anyám, hidd el, én tényleg megpróbáltam,
Tényleg mindent beleadtam.
Szégyellem mindazt, amin átmentem,
Szégyellem mindazt, aki vagyok

Az elszigeteltségben.

Ám ha egyszer eléd tárulkozna az a szépség,
Amiről beszélni én sosem tudok,
Ez számomra az igaz vigasztalás,
Az igazi fizetség, amihez jutok

Az elszigeteltségben.

Domokos Tamás fordításai